

Paragraffen ændredes i landstinget på flere punkter efter et af landbrugsministeren stillet ændringsforslag.

Bekæmpelse af *alliker* behandles efter reglerne i § 17 i nærværende lov. Den hidtil efter lovbekendtgørelse nr. 88 af 18. marts 1952 § 11 gældende begrænsning, hvorefter bekæmpelse af alliker i fredningstiden alene kunne iværksættes, hvor disse gjorde væsentlig skade i landbrug eller havebrug eller på bygninger, er således ikke opretholdt, da det i praksis har vist sig, at alliker kan forvolde alvorlig skade eller ulempe også på andre områder.

§ 18 giver hjemmel for at lade tilladelse til bekæmpelse af fuglevildt omfatte ret til at nedrive fuglenes reder og ødelægge deres yngel og æg.

I § 19 kræves behørigt jagttegn for den, der foretager bekæmpelse ved beskydning.

§ 20 bemyndiger landbrugsministeren til efter forud indhentet udtalelse fra jagtrådet at fravige de i jagtlovens kapitel V fastsatte bestemmelser om jagtmåder og jagtredskaber. Det er dog ifølge bemærkningerne til lovforslaget en forudsætning, at der ikke kan tillades jagtredskaber, som virker lemlæstende eller på anden måde forvolder dyrene eller deres yngel unødigt lidelse; der tilsigtes således ikke nogen ændring i lov nr. 256 af 27. maj 1950 om værn for dyr.

Da også andre vildtarter end råger kan forvolde skade udenfor deres opholdssted bemyndiges landbrugsministeren ifølge § 21 til efter indstilling fra kommunalbestyrelsen og efter samråd med jagtrådet at lade kommunalbestyrelsen foretage bekæmpelsen efter tilsvarende regler som fastsat i kapitel II.

§ 22 indeholder forbud mod uhjemlet udsættelse af dyrene og fuglevildt, som ikke tilhører landets naturlige fauna.

*Kapitel VI* (§§ 24—26) indeholder bestemmelser om straf for overtrædelse af loven og om lovens ikrafttræden m. m.

Lovforslaget fandt under behandlingen på rigsdagen tilslutning fra alle sider.

Efter udvalgsbehandlingen i landstinget, hvorunder modtoges deputationer og henvendelser fra en række interesserede organisationer, underkastedes enkelte af paragrafferne ændringer, hvoraf de væsentligste er omtalt i det foregående.